

МЕТОДИ АНАЛІЗУ ІНВЕСТИЦІЙ І ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИТРАТ ПРИ ІНВЕСТУВАННІ КОШТІВ У СТВОРЕННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Обиденнова Т.С., Дегоєва Ю.П.

Українська інженерно-педагогічна академія

Для того, щоб керівництво підприємства виділило кошти на впровадження системи менеджменту інформаційної безпеки (далі – СМІБ) адекватну кількість коштів, керівник Служби безпеки повинен обґрунтувати необхідність інвестицій у безпеку підприємства – представити керівництву задокументовану стратегію системи захисту, що базуватиметься на попередньому аналізі інвестицій і оцінці ефективності витрат.

Згідно із загальною класифікацією [1], методи оцінки ефективності умовно поділяються на три групи: фінансові (традиційні, кількісні), якісні (евристичні) методи і методи непевного характеру. Для оцінки економічної складової ефективності проектів в світовій практиці найчастіше використовують основні показники фінансової групи. Проте, дана група методів не дозволяє адекватно оцінити реальний економічний ефект реалізації проекту комплексу засобів захисту інформації.

Затратні методи оцінки можна застосувати тільки в динамічних умовах. При цьому відсутність статистичних даних в силу обмеженого доступу не дозволить інвестору провести обґрунтований розрахунок ризиків СМІБ. Дана група методів передбачає порівняння оцінюваного проекту з уже реалізованими.

Блок евристичних методів пропонує комплексний підхід до оцінки, однак має свої недоліки при оцінці проектів СМІБ. Методи спираються на результати аналізу експертних груп. Проте в умовах СМІБ результати роботи експертної групи в значній мірі суб'єктивні, тому що не дають об'єктивної оцінки стосовно реальних ризиків. Ці недоліки характерні для всієї групи емпіричних методів оцінки.

Група імовірнісних методів оцінки пропонує завчасне впровадження специфічних систем управління якістю в компанії та вимагає значних витрат фінансових, трудових і тимчасових ресурсів і направлені не стільки на оцінку окремих проектів, скільки на загальне керівництво діяльністю підприємства. Група цих методів підходить тільки для дорогих довгострокових проектів [2].

Специфіка найбільш поширеного в Україні підходу до інвестування в побудову СМІБ зводиться до розрахунку ризиків порушення інформаційної безпеки, на основі якого дається оцінка про безперервність функціонування інформаційних процесів підприємства і коефіцієнта внутрішньої норми рентабельності інвестицій. При використанні такого підходу до оцінки витрат в інформаційну безпеку підприємства компанії, на практиці, визначають різні рівні ризиків: допустимий, критичний, неприпустимий, стабільний.

В якості вирішення проблеми підвищення ефективності інвестицій в інформаційну безпеку підприємства існує досить новий підхід оцінки інвестицій в інформаційну безпеку, яка заснована на застосуванні формалізованої моделі [6]. Перевагою даної моделі є отримання інтегрального критерію ефективності інвестицій в інформаційну безпеку унаслідок розрахунків.

Перевагою запропонованої моделі інвестицій в створення СМІБ є повна формалізація, можливість проведення комплексної оцінки витрат та визначення інтервалів часу між змінами інвестицій в безпеку. Обрана модель оцінки ефективності інвестицій в СМІБ базується на попередньому аудиті, оцінці ризиків та підвищує ефективність інвестування.

Список використаних джерел.

1. Дегтяр О. А. Методологічні підходи до розроблення та ухвалення раціональних управлінських рішень у сучасному менеджменті. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2017. №1.
2. Оцінка ефективності управлінських рішень – [Електронний ресурс] - Режим доступу: <https://lektsii.org/11-75384.html>

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ВИМІРЮВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМАХ РОЗПОДІЛЕНОЇ ГЕНЕРАЦІЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Черевик Ю.О.

Українська інженерно-педагогічна академія

В сучасній енергетиці України іде процес розвитку нових технологій, впроваджуються інформаційні і діагностичні системи, нові засоби вимірювань і управління. На даний момент перед споживачами енергії постав вибір: орієнтуватися на централізовані джерела або використовувати автономну енергетику[1].

Джерела енергії для систем розподіленої генрації можна поділити за рівнем впливу факторів навколишнього природного середовища, які важко контролювати та первинними енергоносіями на:

– відновлювані джерела енергії з слабо-керованим генеруванням – використовуються ресурси, які значно відрізняються залежно від погодних умов (вітрові електростанції (ВЕС), сонячні електростанції (СЕС) та часу доби;

– відновлювані джерела енергії з керованим генеруванням – використовуються ресурси, що мають стабільне генерування протягом певного проміжку часу (малі гідроелектростанції (МГЕС), біогазові, геотермальні установки);

– не відновлювані джерела з керованим генеруванням – використовуються в основному традиційні джерела енергії, але повинні мати абсолютно керований процес генерування (парогазові та газотурбінні установки (ПГУ, ГТУ), когенераційні установки (КГУ)).

ПрАТ «Національна енергетична компанія „Укренерго“», як оператор системи передачі сьогодні зіткнувся з двома проблемами:

1. Персонал компанії не може отримати інформацію в реальному часі, необхідну для проведення оперативних розрахунків, бо існує проблема застарілого обладнання електромереж всіх рівнів.

2. Розвиток в Україні альтернативної енергетики, в тому числі вітрових та сонячні електростанцій дозволяє отримувати енергію, генерування якої носить стохастичний характер та потребує відповідного прогнозування та забезпечення балансування в енергосистемі.

По-перше НЕК «Укренерго» планує вирішити вказані проблеми за допомогою впровадження елементів Smart Grid [3] та пропонує план розвитку системи передачі енергії на 2020 – 2029 роки:

1. Процес входження Укренерго до ENTSO-E та подальше синхронне об'єднання ОЕС України з електромережами Європейського Співтовариства;

2. Виконати ряд початкових проектів метою яких є тестування технологій забезпечення гнучкості енергобалансу та створення реальних можливостей на шляху переходу галузі на відновлювані джерела енергії;